

18. Ca ilustrare de bază pentru verbele reflexive (p. 172) în lucrare e citat verbul *смеяться* «a ride» (diateză *medie*). Era, credem, mai potrivit, cel puțin din punct de vedere metodic, un verb propriu-zis reflexiv, adică unul a cărui acțiune «să se răsfîrîngă» asupra subiectului (*одеваться* «a se îmbrăca», *причёсываться* «a se pieptăna» etc.).

19. În limba rusă literară contemporană nu există, după cit se pare, o formă de gerunziu *едя* (p. 260) de la verbul *есть* «a minca». În lucrarea citată mai sus, V. V. Vinogradov vorbește despre «imposibilitatea de a forma un gerunziu în -я de la verbul *есть*» (p. 388).

20. Am subliniat la început conciziunea și claritatea expunerii. De aceea, reluarea, de fiecare dată în parte, în paranteză, a cuvintelor și formelor ortografiate până în 1917 cu *к* ni se pare neeconomică, prezentînd și dezavantajul că încarcă textul atît de dens al lucrării. Era suficient, credem, în legătură cu *к*, apendicele de la p. 320—322, pus la punct însă în ordine strict alfabetică (Criteriul după care au fost înșirate în apendice cuvintele cu *к* a rămas pentru noi abscons: *кѣто, Глѣя, Лѣскова, желѣзо, ... калѣка* etc.).

Apreciată în ansamblu, lucrarea prof. A. Mazon constituie un instrument de studiu de *mina întâi*, datorită rigurozității științifice, clarității și plenitudinii informației. Se distinge în mod deosebit comentariile autorului în legătură cu categoriile gramaticale specifice limbii ruse (în comparație cu franceza). Marea lor majoritate prezintă interes și pentru specialiștii români în domeniul filologiei ruse.

EMIL VRABIE

N. MANGUL, V. VASCENCO, I. OIȚĂ, *Limba rusă literară contemporană*,
Editura de stat didactică și pedagogică, București, 1962, 711 p.

Eveniment editorial cu ecou peste hotare¹, apariția primului curs de limba rusă literară contemporană din țara noastră se înscrie pe linia realizărilor recente ale slavisticii românești, umplînd totodată un gol de mult resimțit în literatura noastră de specialitate. Îndeosebi studenții de la secțiile de profil au dobîndit, o dată cu elaborarea acestui manual, un instrument de lucru indispensabil bunei lor pregătiri.

Structura lucrării, distribuirea materialului în conformitate cu prevederile programei analitice contribuie substanțial la ridicarea eficienței sale didactice. Deși nu pretinde să trateze exhaustiv fiecare din problemele abordate, lucrarea reușește să concentreze într-un singur volum principalele elemente ale tuturor disciplinelor care alcătuiesc tematica de bază a cursului: *Lexicologia* (p. 18—121), *Fonetica* (p. 122—155), *Ortoepia* (p. 156—165), *Grafia și ortografia* (p. 166—180), *Morfologia* (p. 181—446), *Sintaxa* (p. 447—692).

Prin expunerea sistematică și clară a faptelor, descrise în principiu sub aspect sincron, cursul își îndeplinește cu prisosință menirea, aceea de a oferi o imagine corectă, la un nivel științific corespunzător, a stadiului actual de dezvoltare a limbii ruse literare.

După cum atestă lista bibliografică de la sfîrșitul lucrării (p. 693—698), întregită de numeroase note de subsol pe parcursul paginilor, autorii au înfăptuit o vastă operă de documentare, apelînd la cele mai variate izvoare, de la clasicii lingvisticii ruse pînă la monografii, studii și articole apărute în perioada definitivării textului pentru tipar. Mărturie a neîntreruptei strădanii a autorilor de a ține pasul cu actualitatea științifică stă consemnarea luptei de opinii în jurul diferitelor probleme încă neelucidate, cu relevarea punctelor de vedere consacrate și a celor inovatoare.

O latură din cele mai prețioase a lucrării o constituie numeroasele referiri și confruntări cu limba română, asupra căroră vom reveni în mod special.

Cursul este redactat într-o îngrijită limbă rusă literară, accesibilă studenților, deși fără concesii în direcția simplismului și sărăciei de exprimare, enunțurile teoretice sînt precise și bogat ilustrate cu exemple.

Cu toate că poate fi apreciat în ansamblu ca o incontestabilă reușită, manualul cuprinde și unele formulări susceptibile, după cit ni se pare, de a fi îmbunătățite sau propune soluții, îndeosebi în chestiuni de amănunt, care merită o discuție mai largă.

¹ Avem în vedere recenzia semnată de M. A. Novikov în periodical *Научные доклады высшей школы. Филологические науки*, 1964, nr. 1, p. 201—205.